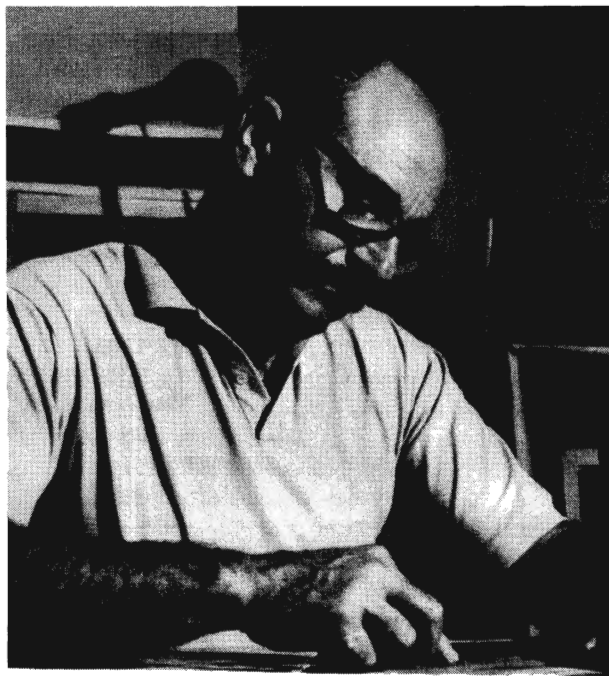

PETERDI GÁBOR

Amerikában élő festőművész, grafikus, 1915-ben született Pestújhelyen. Várnai Zseni és Peterdi Andor költő fia. Első kiállítását csodagyerekként az Ernst Múzeumban tartotta 1930-ban, az akkor már nem élő Csontváryval. 1930-ban egy évig festészetet tanult a római akadémián, majd Párizsba ment, ahol a posztimpreszionista és expresszionista festők voltak rá legnagyobb hatással. 1939 óta az Egyesült Államokban él. A háború alatt önként jelentkezik az amerikai hadseregbe; tankelhárító tüzéerként részt vesz a normandiai partraszállásban és a németországi haláltáborok felszabadításában. 1945-ben háborús bűnösöket szállít haza Magyarországra és ad át a hatóságoknak, majd visszatér Amerikába, leszerel, és a Brooklyn Múzeum művészeti iskolájában tanít grafikát és rézmetszést, később a Hunter Collegeban, majd a Yale Egyetemen, ahol nyugdíjba vonulásáig a képzőművészeti fakultás tanszék-vezető professzora.

Festészetére a spanyol polgárháború, a hitleri haláltáborok, majd később a természet, a tenger, a sziklák voltak a legnagyobb hatással. Egyedi technikai újításai vannak a rézkarcművészet terén, ezzel foglalkozó *Printmaking* (Macmillan, 1959, 1980) című tankönyvéből világszerte tanítják a rézkarctechnikát. 1930 óta rendszeresen kiállít, festményei és grafikái a világ legnagyobb

múzeumaiban is megtalálhatók. Magyarországon a Szépművészeti Múzeum, a Magyar Nemzeti Galéria, a pécsi Janus Pannonius Múzeum őrzi műveit.

DEZSÉNYI KATALIN

PETERDI GÁBOR: A NAGY CSATA